

postquam cum aliis pugnantibus exportaretur, sese morientem miserabatur, inquit: *non sibi dolere, quod pro Gracia periret, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐχρήσατο τῇ χειρὶ, καὶ ὅτι εἰδὲν ἐστὶ οἱ ἄπο δαδευμένον ἔργον ἐαυτῷ ἀξίον προσδυμωμένον ἀποδέξασθαι, quod nihil manu esset usus, nullamq; operam navasset dignam se, & suā navandi cupiditate.* (c) Contrā Epaminondas, accepto lethali vulnere, id unum à circumstantibus requisivit, *num cadenti sibi scutum ademisset hostis?* Quod ut servatum audit, allatumq;e, velut laborum gloriæque socium, osculatus est. Iterum quæsit: *utri vicissent?* ut audivit, Thebanos. Bene, ait, *se res habet: satis vixi, invictus enim morior.* Sicque, ferro extracto, vel gratulabundus patriæ, confestim expiravit. (d) *Trahimur omnes laudis studio, & optimus quisque maximè gloriā ducitur. Illi ipsi Philosophi etiam in istis libellis, quos de contemnenda gloria scribunt, nomen suum inscribunt, ac in eo ipso, in quo prædicationem & nobilitatem despiciunt, prædicari se ac nominari volunt.* (e) *Ecquis enim tantos labores diurnos nocturnosq; domi militiaq; susciperet, si iisdem finibus gloriam suam, quibus vitam suam, esset terminaturus? sed optimi cujusq; animus maximè ad immortalem gloriam nititur.* (f) Bellè autem catèque S. Bernhardus: (g) *Sunt, qui scire volunt eo tantum fine, ut sciant, quæ turpis curiositas est. Et sunt, qui scire volunt, ut scientiam suam vendant; verbi causâ pro pecunia, pro honoribus, & hic turpis quæstus est: & sunt, qui scire volunt, ut scientur ipsi, & hac turpis vanitas est; sed sunt quoq; qui scire volunt, ut ædificent, & hac caritas est: & sunt, qui scire volunt, ut ædificentur, & hac prudentia est.* Ego scire studeo, ut ædificem simulque ædificer; ideoque ex eorum numero me cum S. Augustino (h) profiteor, qui scribunt proficiendo, & scribendo proficiunt. Interim me multa ignorare, & multa etiam atque etiam mihi discenda esse, cum Tullio (i) ingenuè fateor. Comuniis patriæ nostræ Rerum & Antiquitatum fasciculum hîc promio, variis memorabilibus conditarum. Profunt, delectant, erudiunt. Atat! clamat forsan non nemo, periculosum aleæ opus tractas, incedisq;e per ignes dolo cineri suppo-

(c) Herodot. L. IX. c. 71. (d) Justin. L. VI. c. 8. Nep. in Epamin. c. 9. (e) Cic. pro Archia. (f) in Caton. maj. (g) super Cantic. serm. XXXVI. (h) epist. 7. (i) III. Tuscul.